

Som Begyndelse af Paragraphen indsættes et nyt Punktum, saalydende:

„Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med de af Bestemmelserne i §§ 3 og 6 flydende Undtagelser, efter de samme Regler som hidtil.“

vedtoges eenstemmig med 53 Stemmier.

Derpaa fattes Lovforslaget (see Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

Sagen gaaer nu til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af anden Behandling af „Forslag til Lov for Færøerne indeholdende Forandring i Fdg. om Handelen paa Færø m. m. af 30te Mai 1691 § 9.“

(Første Deel af anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1077 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 409 ff.).

De oprindelig til 2den Behandling af denne Sag stillede Ændringsforslag findes i Tidenden Sp. 1078. Til den fortsatte 2den Behandling var der ikke, foruden det i Betænkningen opførte Forslag af Udvalget, fremkommet noget Ændringsforslag.

Formanden: De ærede Stillere af de Forslag, som allerede vare fremkomne, da 2den Behandling af denne Sag standsedes, have underrettet mig om, at de tage disse Forslag tilbage.

Da Ingen optog de nævnte Forslag, vare de bortfaldne.

Lovforslagets eneste Paragraph, Udvalgets Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Chr. Rimestad): Jeg tør antage, at Thingets ærede Medlemmer deels ved Lovforslagets Motiver og deels ved den omdeelte Betænkning ere saaledes blevne bekendte med denne Sags Sammenhæng, at jeg kan fritage mig for at give en Fremstilling af Sagens Gang. De Herrer ville

vide, at der ikke har været nogen Tvist eller Meningsforskjel om, hvorledes Reglen skal være for fremtidige Tilfælde. Man har ikke været i nogen Tvivl om, at i de Tilfælde, hvor en Kongsfæsters Enke i Fremtiden indgaaer Ægteffab, og Fæstet overdrages til hendes nye Mand, maae Børnene af det nye Ægteffab ved Fæsteledighed vige for de Sønner, som maatte være tilbage efter den afdøde Fæster, men det, hvorom der har været nogen Tvivl, og som er den nærmeste Anledning til, at Sagens 2den Behandling blev afbrudt, og der blev nebsat Udvalg, var Spørgsmaalet om, hvorvidt den samme Regel skulde gøres gjældende ogsaa med Hensyn til det Tilfælde, hvor Kongsfæsterens Enke allerede havde indgaaet nyt Ægteffab, og Fæstet var overdraget hendes nye Mand, om man ogsaa da ved Fæsteledighed kunde foretrække Børn af det tidligere Ægteffab for Børn af det nye. En saadan Regel tør man vistnok antage er den, der almindelig ønskes af Færingerne, ligesom den ogsaa eenstemmig blev vedtagen af Lagthinget — rigtignok ifølge en, som det synes, noget pludselig Beslutning og vistnok uden en aldeles grundig Dverveelse — ved Sagens seneste Foretagelse der. Udvalget har nu vel været enigt om, at man ved at følge Lagthinget i dette Punkt ikke vilde begaae noget virkelig Rettsbrud; man har været enig om, at der vistnok ikke kunde siges at være nogen erhvervet Ret for Børnene af det nye Ægteffab, forinden deres Fader var død; det Høieste, der kunde siges at være for dem, var et mere eller mindre begrundet Haab og det oveniikjøbet et Haab, som kunde være udsat for at blive skuffet ved forskjellige factiske Omstændigheders Indtrædelse f. Ex. ved at deres Moder indgik nyt Ægteffab, og der kom Sønner i dette nye Ægteffab, i hvilket Tilfælde de maatte vige for dem. Saameget mere maatte altsaa dette Haab kunne tilfidesættes ved en ny Lovbestemmelse. Men Udvalget har dog ikke destomindre været enigt om, at efter den Maade, hvorpaa Regjeringen hidtil havde fortolket Loven, var der virkelig tilfiede for dem et begrundet Haab, som Regjeringen ikke burde række Haanden til at tilfidesætte, og Udvalget har